

SLOVENEK.

Oznana.

Za navadno dvestopno vrsto se plačuje 5 kr., ktera se cikrat, 3 kr., ktera se dvakrat, 1 kr., ktera se trikrat natiskuje; veče pismenke plačujejo po prostoru. Za vsak list mora biti kolek (štampelj) za 30 kr.

Rokopisi sene vračajo.

„Živi, živi duh slovenski, bodi živ na veke!“

Nar. pesem.

V torek,
četrtak in saboto
izhaja in velja:
Za celo leto . . . 7 for. 50 kr.
„ pol leta . . . 3 „ 70 „
„ četrt leta . . . 2 „ „ „
„ mesec . . . — „ 70 „
Po pošti:
Za celo leto . . . 9 for. 50 kr.
„ pol leta . . . 4 „ 80 „
„ četrt leta . . . 2 „ — „
„ mesec . . . — „ 90 „

Št. 13.

V Celovcu v četrtek 31. januarja 1867.

Tečaj III.

VABILO

Kaj imenitne bogodbe nas čakajo. Doživi bomo mi Slovenci — ako Bog da in sreča junaska! — boljših dni. To nam pričajo nove volitve, ki so za nas tako srečno in slavno šle izpod rok. Veselih novic bo torej „Slovenec“ zanaprej donášal polno torbo in torej vabi vse slovenske rodoljube, naj si ga z mesecem februarjem pridno in vnovič naročajo. Tudi od meseca januarja imamo še nekaj popolnih iztisov in jih dajemo vsakemu novemu naročniku vse za 50 kr. Slovenci, zdramimo se in krepko sukajmo „uma svitle meče.“

Koliko „Slovenec“ velja, stoji zgorej na prvi strani.

Tudi kupčevalcem, rokodelcem in obertnikom se „Slovenec“ priporoča, naj se ga poslužujejo za oglase svoje robe. „Slovenec“ hodi dalječ po svetu in raznoverstnim ljudem v roke pride. Tiskali se bojo oglasi za najboljši kup.

Vredništvo.

Odperto pisemce slovenskim poslancem!

(Konec.)

Le v federalizmu cveti Avstriji sreča, moč in slava. Zatorej ker hočemo mi Slovenci Avstriji in sami sebi dobro, ker hočemo vrat zaviti tistej nesrečnej politiki, ktera opiraje se na oviranje ravnopravnosti narodne že toliko let Avstriji in nam nit blagostanja in življenja grize, volili smo le take može v deželne zборе, ki bodo, naj bo že doma na deželnem zboru ali v izbornem dunajskem „reichsrathu“, z vsemi drugimi Slovani in Romani za federalizem svoj glas povzdignili, to je, za tako prenaradbo Avstrije, vsled ktere bomo, kakor vsi drugi narodi, tako tudi mi Slovenci v domačej deželi sami svoji gospodarji; da nam ne bodo več tuji kruh ravnopravnosti rezali, ki se v njihovih rokah vselej v kamen spreminja; da bodemo mi, ki dajemo vselej radi cesarju, kar je cesarjevega, tudi enkrat sami v resnici zadobili, kar je našega; da ne bodemo več prisiljeni le po nenaravnem potu skoz sila visoko okno tujega jezika do omike, veljave in blagostanja mučno in težavno se plaziti, ampak da se bodoodprla, kakor vsem drugim narodom, tako tudi nam že enkrat lepa, široka vrata domačega jezika, skoz ktera se pride po lepem, ravnem in naravnem potu do omike, veljave in blagostanja. — Slovenci! bratje mile — ali zdaj žalibog vsled sosedovega „divide et impera“ še zmiraj na toliko kosov — raztrgane domovine naše, — nikar ne bodimo šlape, nikar ne bodimo šalobarde! Ne vdajmo se tistim nespametnim odpadnikom našim, ki svestinjo narodnosti naše, ki vse naše narodne pravice slepo prodajajo za skledo leče starokopitnega in skoz in skoz gnjilega nemškega šlendrijana, marveč potegnimo se

krepko za narodnost našo in ne dajmo si je vprihodnje več gaziti niti od Petra niti od Pavla. Človek, ki sam naše pljuje, človek, ki sam sebe blati — nič ni vreden, ali še manj je vreden kilov narod, ki si pusti od tujcev ali domačih odpadnikov zoper vse naravne in ustavne pravice narodnost gaziti, ali si jo še celo sam gazi, ker se v svojej slepoti klanja peči tujega, — ne poznaje oltarja domačega jezika. Slovenski poslanci! zdaj je čas pokazati, da ne spadamo med take kilovce, ki niso vredni, da jih nosi in hrani zemlja domača; zdaj je čas pokazati, da ne nosimo zastonj imena slovenskega! Pokažite, da smo volili samo take možake, od kterih smo trdno prepričani, da so za ta posel zmožni zraven pa iskreni Slovenci, resnični prijatelji jezika našega; kajti kdor naš jezik sovrazi in zaničuje, ta tudi nas ne ljubi, naj se nam prilizuje in priporočuje, kolikor hoče. Res je sicer, da nesrečni dvalizem bi težko, težko kedaj v Avstriji obveljal, če ravno bi zavoljo mogoče nemarnosti naše nasprotniki slovenstva spet letos v nekterih krajih zmagali, ker Čehi, Poljaki, Hrvatje in vsi drugi Slovenci in Romani bi se brez dvombe tudi brez nas dvalizmu krepko zoperstavljali in svoje pravo tako dolgo zahtevali, dokler bi zmagali ali poginili, ker dobro vedo, da, kakor pesnik pravi: „Manj strašna noč je v črne zemlje krili, kot so pod svetlim solncem sužni dnovi“. Ali kolika sramota bi bila to za nas Slovence, kolika škoda, kolika poguba za narodnost našo, ako bi mi roke križem držali in molčali, med tem ko bi drugi naši bratje v zborih boj bili za svobodo zlato in ravnopravnost narodno! Federalizem bodi vaše geslo, tako bomo ne samo sebe pogube in nečasti rešili, ampak tudi veliko pripomogli, da bo vendar enkrat konec ustavnih zmešnjav, preprirov in jalovih eksperimentov, ki so nas že do kraja oglodali in Avstrijo na kraj groba spravili. Tiroljski in mnogi drugi Nemci že zdaj spoznavajo potrebo prenaradbe Avstrije na federativnej, vsem narodom pravičnej podlagi; ko bodo pa še vsi novoizvoljeni zastopniki Slovanov in Romanov enoglasno dvalizem zavrgli in za federalizem živo se potegnili, bodo se menda tudi vsi drugi Nemci prepričali in spoznali, da Slovanov in Romanov ne bodo nikdar nikoli na dvalistične limance spraviti mogli. In ker tajiti ne morejo, da ne zahtevajo Slovani nobene krivice, ampak le ravnopravnost, ker vejo, da Slovani in Romani iz srca radi vse pravice, vso avtonomijo, ktero sami za se zahtevajo, tudi Nemcem in Madjarom v polnej meri privoščijo, ni šent, da jih ne bi enkrat pamet srečala, da bodo gredemu dvalizmu slovo dali in pripustili, da se Avstrija tako decentraliza in prenaradi, da bo vsem svojim narodom enako pravična in ljubeznjiva mati postala. — Ako bi pa Nemci in Madjari tega storiti ne hotli, ako bi še dalje trdovratni dvalisti ali centralisti ostali, potlej naj se nikar ne skrivajo, naj nikar ne tajijo, ampak naj raji kar na ravnost povejo, da hočejo imeti — finis Avstrije, da špekulirajo na razpad države naše! Krave jim se bodo smejale, ako se bi še potem za dobre avstrijsanske patriote izdajali in trdili,

da se za dvalizem zato poganjajo, ker hočejo z njim Avstrijo iz vseh nadlog rešiti. Res je sicer, da bi dvalizem rešil Avstrijo vseh nadlog in bolečin, ali to bi se zgodilo tako, kakor se zgodi bolniku, kterega tudi smrt vseh posvetnih nadlog in težav rešil. Bog daj dvalistom pamet, slovenskim poslancem pa srečo v novih deželnih zborih!

A. D. Z.

Avstrijsko cesarstvo.

Na Dunaju 26. jan. — (Nove politične uravnave; o volitvah na Štajarskem, Kranjskem itd.) V dveh deželah je ministerstvo že vpeljalo novo politično uravnavo. — na Solnograškem in v Galiciji. Na Solnograškem bojo namesto 17 poprejšnjih okrajev le samo 4 okrajne glavarije (Bezirkshauptmannschaften); na Galiskem bo pa na mesto 17 okrogov in 176 okrajev le samo 74 okrajnih uradnih. Števila pričajo, da misli Belcredi birokratičnej kači, ki nam je okužila vse politično življenje pa požerla toliko kervavih goldinarčekov, da misli tej kači glavo streti. Slava mu, ako bo imel toliko serčnosti in stovitnosti! Ene pijavke se bomo avstrijski narodi tako znebili. Srečne torej tiste dežele, ki imajo že okrajna zastopstva (Bezirksvertretungen); ta bojo precej opravil, ki so dozdej spadale v oblast okrajnih uradov, lahko prevzela in sama opravljala. Na Koroškem jih menda še nimate, ker je dež. zbor g. Einspielerjev predlog l. 1863 porderl. — O strastnem posvetovanju zadržan volitev, ki je tu vedno na dnevnem redu, bi lahko marsikaj pisal, — pa pustimo to in obrnimo se rajši k volitvam, ki zdaj vse dežele takraj Litave v kaj močno gibanje pripravljajo. Prvi, ki so stopili k volilnici, bili so Štajarci; oni so že 21. t. m. volili svoje poslance iz kmečkih občin. Iz Štajarskih volitev se pač vidi, kako čudno je do zdaj bila sestavljena večina graškega zbora in kako krivično da je vladala Kaiserfeldova stranka. Še na gornjem Štajarju se niso volili može od osrednjega štajarskega volilnega odbora priporočeni; le na osmih krajih so bili Blagotinšekovi izvoljeni, drugod pa razni drugi može. Centralni odbor v Gradcu se je pač zlo goljufal in opekel ko je za celo Štajarsko svoje kandidate priporočeval, ker na celem spodnjem Štajarskem tudi en kandidat od osrednega odbora priporočen ni izvoljen bil. Povsod so zmagali, kakor je znano, le od narodnega slovenskega odbora priporočeni, in kar je res najbolj čudno, je to, da so na nekterih krajih nemškutarski kandidati le nekaj malega glasov dobili. Nemški časniki se grozovito nad tem jezé in zdaj posebno našo domorodno, vse časti in hvale vredno duhovščino hudo psujeje, češ, da je ona volilce tako omamila, da so „die Rückschrittscandidaten“ izvoljeni bili; da, tukajšni list „Wanderer“, ki se rad, toda s slabim namenom, s slovanskimi rečmi peča, je celo

trdil, da je slovenski jezik v Štajarju „ptuj jezik“ — „fremde Sprache“ — in se ne more zadosti čuditi, da so spodnji Štajarci zopet izvolili Razlaga in Hermana in zraven še 6 enako mislečih mož.

Le čakajte vi, ki v Avstriji le Nemce pa Madjare za „politično zmožne“ imate, prišel bode čas, ko boste videli, kako da Slovan svojo domovino in svoje rodoljubne može ljubi in čišla; pokazali so vam zdaj Slovenci, da še živé, in da še niso, kakor je Lohninger v dež. zboru nesramno trdil, svoje narodnosti pozabili. Imamo jih zdaj 8 zastopnikov in ako nam pomaga sreča junaška, dobomo še Pešariča in Šumana v zbor. (Se ni zgodilo. Vr.)

Danes je bila volitev na Kranjskem, Bog daj, da bi tudi tukaj tako junaški zmagali nemškutarke sovražnike, kakor na Štajarskem. (Slavna zmaga povsod, kakor je iz dopisov znano. Vredn.) Tudi Slovenci na Koroškem, Goriškem in Istrijskem bodo svoje storili, in novo preroben bo stal naš mali ali krepki narod pred svetom občudovan. Slava!

Slovenske dežele.

Iz Celovca. (Volitev.) Pridem ravno od volitve in povem, kako se je godilo. Ze 28. zvečer so se nemški in nemškutarški volilci zbrali v gostilnici „Evropa“ in sklenili, za kandidata postaviti temu večidel slovenskemu volilnemu okraju dva popolnoma Nemca. Dr. Plasch jim menda ni bil več po godu, ker je sicer po duhu ves Nemec, po rodu pa Slovenec. Ali ti ljudje hočejo le čista in neoskrunjena Nemca! Našli so ju, — eden je Jože Maier, ki je najhujši razsajal v dež. zboru zoper Slovence, zraven pa še Gustav Rosthorn na Dunaju. 29. pridejo tudi pravi Slovenci iz rožne doline in celovške najbližnje okolice pa ponudijo prav po bratovsko Nemcem, naj volijo enega Slovenca, potem bojo pa tudi Slovenci enoglasno volili od njih priporočenega Nemca. Pa to prevzetnim Nemcem in nemškutarjem ni šlo v glavo, oni se nočejo pogajati, češ, da imajo že sami dva svoja moža, naj volijo Slovenci, kogar hočejo. Volitev se začne in Nemci iz terškega okraja volijo skorej enoglasno imenovana dva Nemca, za njimi potegnejo nemškutarji iz celovške okolice in iz borovškega okraja in djano je bilo za Slovence. Izvoljena sta imenovana dva gospoda Nemca, vendar so zvesti Slovenci terdno stali za svojega kandidata; gosp. prof. Einspieler je dobil 17 glasov. Tako naša reč vendar vsem ovéram v kljub počasno pa krepko napreduje. Ze večkrat so bile v našem okraju volitve, pa pri nobeni še nikoli se ni postavil kandidat slovenske stranke, pri nobeni še ni dobil očiten in zvest Slovenec kakega glasú. Ako ravno zmagali nismo, vendar Nemci že vidijo, da Slovenci živimo in se oživljamo čedalje bolj. Naravnost jim povemo, da ne bodemo mirovali, preden da si privojskujemo ravno tiste pravice, ki jih Nemci imajo. Ako so pa Nemci zmirom in zmirom tako prenapeti in nas nočejo spoznati za ravnopravne brate, potem bomo prosili, naj se volilni okraji preuredijo, tako da homo Slovenci sami za se volili. Slava verlim in serčnim Slovincem! Živio gosp. Štefan Krasnik, po domače Košič v Svetnej vasi! — Da pa Slovenci po rožnej dolini poznajo tiste ptuje Nemce in nezveste Slovence, ki so jih za volilne može v Celovec poslali, ki pa so glasovali za terda Nemca, postavimo tukajle njih imena; Iz Borovjan: Ignaci Just, Filip Poschinger in Kastner Anton; — iz Bistrice: Gustav Kazetl, Andr. Plassnigg in Jan. Kurasch; — iz Medborovnic: Plassnigg Val. in Rabič po

domače Haliz; — iz Vasice: Uarch Matevž in Sorgo Jan; — iz Podljubelja; Jakob Husa. Naj si Slovenci ta imena zapišejo za vselej v svoje — černe bukve! — Konečno še navajamo, k liko je vsak gl. dobil. Od 114 volilcev jih je prišlo 111 k volitvi. Majer je dobil 96, Rosthorn 88, Einspieler 17, Kasin 7, Krasnik 5, Plaš 4, Laks 2, Gobánc 1 in Trampič 1 glas.

V Slovenjem Gradcu 25. jan. — ? — Zmaga je tudi tukaj naša, če ravno ne celo po nasvetu domorodcev naših. Se enkrat rečem: Zmaga zastran volitev v deželni zbor je tudi tukaj naša, zmaga je slovenska! — Huda, prehuda, da! krvava je bila vojska, — pa Slovenec je hraber junak, zatorej je zmaga vendar naša!

Le na kratko, dragi „Slovenec“, bom ti popisal tukajšno volitev, in če kaj prav ne povem in morebiti po krivem koga obsodim, sem pripravljen tudi preklicati, ako se mi krivica spriča.

Kakor je znano, je še v Slovenjegraškem volilnem okraju mnogo zaspancev, kar zadeva mater Slavo; vendar se pa nahaja tudi dosti hrabrih njenih sinov. To se je pokazalo posebno pri zadnji volitvi. Prišlo je že na večer 20. januarja mnogo volilcev, posebno iz Šoštanjkega in Marnberškega okraja; med njimi tudi kandidat naš, č. G. dekan Meško sami. — Če si prašal: Koga bote volili, bilo je resnično veselo za nas, da smo slišali povsod le: „Meško“ — „Meško“!

Vsi tedaj „Meško“, razun Ribničanov in še nekterih. — Ko so volileci zvedeli, da so gosp. dekan Meško sami v Slovenjem Gradcu, jih je vse želclo videti, posebno pa Šoštanjki domorodci. Prišli so torej vsi v gostilnico, kjer so bili g. dekan, pa, žalibog, da g. dekan niso nekterih krepkih besed govorili volilcem, ampak so le tiho za mizo sedeli. Kmet ni teoretičen, ampak praktičen človek in je torej tudi tukaj pričakoval, da se bodo g. dekan hitro v krepki besedi pokazali, da so nepriestrašni branitelji naroda svojega. Pa, kakor sem že rekel, g. dekan žalibog niso navdušili volilcev svojih, ampak so pozneje le rahlo tu pa tam nekatere besede s posameznimi volilci govorili, tako da je volilec srce celo upadlo. In ko so še Marnberžani, ki sicer, kakor sami priznavajo, gosp. dekana zelo, zelo ljubijo, rekli, da se jim zdi, da bi bili omenjeni gospod prerahlega, premilostljivega srca za poslanca, bilo je že med kmeti sklenjeno, da bodo volili družega, se ve da tudi Slovenca. Gospodje duhovniki, izmed kterih je bilo tudi več volilcev, zdaj niso mogli več večine na svojo stran, namreč za gospoda Meškota, dobiti, čeravno so gospoda dekana dobro poznali, da so neprestrašen, pa tudi prebrisan in izveden mož, kedar gre za resnico in pravico in da bi bili prav sposoben poslanec. Bilo je tedaj zdaj sklenjeno: Meškota ne, ampak koga? — „Raka“, so rekli Šoštanjani in Velenjčani; ki omenjenega gospoda dobro poznajo; in tako je bilo tudi med drugimi, ki so prej bili za Meškota, sklenjeno.

Kar se tiče nasprotno, nemškutarke stranke, se ve, da je strašno agitirala za velikonemca Lohningerja. Ta gospod namreč je že na vse strani poslal poprej ljudi — in smem reči, le breznajčajne veterinjake, ki hodijo s trebuhom za kruhom, da bi ljudi za njega obdelovali. Tudi je pisal na več strani pisma, v kterih je hvalil svoje poslanske lastnosti in prosil, da bi posebno duhovniki delali za njega. Vendar pa pri duhovnikih je našel le narodnjake, razun morebiti enega! Svoje privržence je imel g. Lohninger le med Slovenjegraškimi ponemčenci, med Ribničani in še nekterimi drugimi v teh krajih. Skazali so se pa ti može tudi vredni svojega velikonemškega, preizobraženega kandidata, ker delali so po velikonemške izobraženosti za njega, da je celo kri tekla! Bili so namreč volilci v nekej gostilnici, v kteri so jih nemconi prav obde-

lovali, med njimi tudi Slovenjegraški župan, gosp. lekar K. Ko se tukaj nemškutarji in Slovenci en čas prepirajo, reče nek Slovenec; „Če tedaj ne smemo nič govoriti, zakaj smo pa vendar semkaj prišli; tedaj smo pa S . . . sarji.“ Gosp. župan K. misli, da ta beseda njemu velja (ker celega govora zastopil ni) in zgrabi v svoji velikonemški izobraženosti polno steklenico in jo vrže proti omenjenemu kmetu, da mu najprej čelo rani (steklenica), potem pa v steno zleti in se zdrobi na tisoč koscev, ki potem vsi kmetu nazaj v lice zletijo ter mu ga razmesarijo, tako da je siromak poznej celó omedlel!

Kakor sem slišal, se je ta kmet v svojej dobroti z županom K. poznej pogodil za 55 gld. za bolečine, in da bo K. tudi za zdravnika plačal 25 gld. (Če ne govorim prav, naj se mi popravi in sem tudi pripravljen preklicati to; jaz povem le, kar sem slišal.)

Pride volitveni den, in vse se poda na volitvišče. Se ve, da so nemškutarke vrane naše volilce celo do mesta obdelovale, pa zastonj!

Glasovalo se je dvakrat, ker pri prvem glasovanju ni dobil nobeden zadosti glasov niti g. Rak niti g. Lohninger, ker so nekteri narodnjaki vendar še g. Meško-tu dali svoj glas. Ko pridejo k drugemu glasovanju, opomni g. dekan Meško volilce, ves goreč za narodno stvar, naj ne razcepijo svojih glasov (blaga duša je prezrta svojo osebo!), in tako so tisti, ki so prej za njega glasovali, zdaj dali svoje glasove g. Raku, — in zmagan je bil dunajski velikonemec v slovenskem Štajarju. — Najlepše so glasovali Šoštanjčani. Slava jim! Njim je pa pomagalo tudi mnogo drugih. Se ve da vsi duhovniki in njihovi farani volileci. Še enkrat: Slava!

Zdaj pa še nekaj potrebnega za „Slovenca“. Vem, da bi rad vedel, kdo je g. Rak.

G. Rak je poštena slovenska duša, ki ni sicer visokoučen v latinskih, grških in drugih znanostih, ki pa ima srce na pravem mestu, bistro glavo, zdravo pamet in posebno njegova zvedenost več velja, kakor marsikteremu gospodiču njegove visoke šole. G. Rak je naroden mož, on je pravi Slovenec! Obljubil je tudi svojim volilcem (volili so ga Slovenci, a ne nemškutarji), da naj mu le naznanjajo potrebe svoje, ker je trdne volje za te potrebe poganjati se in si za blagor naš prizadevati po svojej moči. — Iz tega se vidi, da bo g. Rak glasoval z drugimi slovenskimi poslanci, če tudi ne bo visoko in preučeno govoril. Govornike tako že imamo; zdaj le še potrebujemo možakov, da jih podpirajo. Da je g. Rak res poštena slovenska duša, vidi se tudi iz tega da ga spoštuje vsak, kdor ga pozna. Domá je v Velenju, kjer je krčmar, župan, trgovec i. t. d. — Ko je bil izvoljen, je neki oni kmet s pobito in zvezano glavo rekel: „Pobit sem in ranjen, pa — zmagali smo vendar mi Slovenci.“ Živili!

Iz Šoštanja. — Just. — (Naprej! naprej!) G. Lohninger! ali prebivajo na Štajarskem Slovenci?! — „Hosanna! — Vox populi, vox Dei!“ lahko izkliknemo po vspehu naših volitev. Ali ni že res ves drugačen duh po Slovenskem! Narod se zaveda!

Zdaj bodo se ja menda, če ravno ngradi, zdramili in ščajmali naši nasprotniki; reve ne bodo vedele kaj storiti: ali slovensko slovico, slovarja in drugo slov. literarno robo v roke vzeti, ali si pa čulico vezati in s solznimi očmi odriniti v Frankobrod ali Berolin, nemški Mekki! — Visoka vlada! ali imaš oči, da vidiš, in ušesa, da slišiš, kaj slovenski narod na znanje daje? Šmerling je strašen jez stavljaj narodnosti naši, vendar se naravni tek ni dal zmotiti in že prikazuje siloviti svoj živelj! Visoka vlada! tukaj ti stavi narod naravno, silno terdnjavo zoper tvoje zunanje sovražnike. Ne mudi se poprijeti tega krepkega stebra, na čerstem

temelju boš stavila ustavno, ravnopravno palačo Avstrijsko. — Prejeli smo telegrame, veselo vest, da so po vsem spodnjem ali slov. Štajarju izvoljeni narodni veljaki za poslance. Dal Bog, da bi tudi kranjski in koroški Slovenci in drugi tako srečni, serčni in junaški bili! Ne izbiraj si, mili moj rod, več lastnih tlačiteljev in mučiteljev! Nadjamo se srečnejše dobe, sosebnost nam na nemški meji je ta velika zmaga plodonosna. Osem mož, vnetih za narod, bo jaka moč, da se kaj blagega doseže pri nas. Tu ne gre toliko gledati na večino deželnega zbora našega, ker je nemška že po deželi, — kdo pa more tirjati, da bi se vsi morali vklanjati njej? Naše pravo ostane večna resnica in le na to je gledati, kaj bodo poslanci spodnjega Štajarja za taistega, za slovenske prebivalce sklenili. Ta ima med seboj svoje pravo, in kakor se je dozdal maloštajarski nemškutarski večini morala vklanjati manjščina naših rodoljubnih poslancev, tako se bode odslej imela nemškutarska spodnjostajarska manjščina večini našincev vklanjati, zakaj, kar koli bodo naši poslanci odslej sklenili, to je volja malega Štajarja, to je hotenje narodno, 420.000 prebivalcev.

Ali imamo mi (420.000 Slovencev) manj pravic, kakor prebivalci drugih dežel, ki še toliko ne ali le malo več stanovnikov štejejo, ki pa vendar imajo svoje lastne zборе in več poslancev, n. p. 147.000 Solnogračanov ima 26, — 333.000 Korošcev ima 37, — 452.000 Kranjcev ima 37, — 105.000 Teržančanov celi občinski zbor, — 416.000 Goricanov in Istrijanec skupaj imajo prvi za se 22, drugi 30, — peščica Predarlčanov 20, — majhna Šlezija 31, — 457.000 Bukovinarjev 30, — in 405.000 Dalmatincev ima 43 deželnih poslancev! — Na nas spodnje Štajarce pride le 8 kmečkih, 4 mestnih, kaka 2 velika posestnika in z vladikom vred tedaj kakih 15—16 deželnih poslancev na to število prebivalcev. — Ali smo pa mi sami krivi, če nam je Šmerlingova februarina mačehost, Nemcem koran, — tako pičlo število zastopnikov po nepravični razmeri odštela? Gotovo bi bilo pravično, ako bi se nam dalo po štibernski ali prebivalcev razmeri toliko poslancev, kolikor našim „cartanim“ Nemcem itd. Saj se menda plača dež. poslancev vsem štajarskim prebivalcem enako na štibro naklada, glasove nam pa krajša. Tudi to bo dolžnost naših poslancev, da se na vso moč potegujejo za bolj pravični volilni red. Če ravno je pravica jasna kot beli dan in zlato solnce, tako nam vendar ne bode nikoli došla, dokler sklepa po prebivalcih že nanešena večina poslancev štajarskih Nemcev o naši reči, ktera se na temeljitost naših potreb in pravic toliko razume, kot zajec na boben, in jo pri tem še slepi huda strast narodnega zaničevanja. Kako hitro bi se pač vse spravljati in dognati dalo, ako bi se ne prepirali po zborih različni narodi, ampak zborovali skupej Nemci z Nemci, Slovenci s Slovenci!

Iz Celja. z. (Zasluzeno plačilo!) Pregovor naš pravi: „Prevzetnost se spotika, in sramota se za njo pomika,“ in ta pregovor se je po doljnem Štajarskem spolnil do zadnje pikice. Naš nemški „Central-Wahl-Comité“ v Gracu, kteremu je glava Juda Blagotinšek, nemški Malibog, in kteri se je tako širokoustno bahal, da pred njim tudi na kolena padajo vsi Slovenci po Štajarskem in s svetim strahom trepetaje poslušajo in čakajo njegovih ukazov, — ta volilni odbor ni spravljal od svojih možiceljnov še enega ne v deželni zbor.

Res prevzetnost se spotika in sramota se za njo pomika! Pa ne bodem popisoval, kako se je godilo pri volitvah, le samo to pristavljam, da sta gg. dr. Razlag in Lipold serca svojih volilcev že popred v žaklju imela. Slovenski volilci že davno poznajo ta dva korenjaka in svobodnjaka in jih ne izpusté več za nobeno ceno. Le nekaj moram omeniti, naj svet pozna, kako božji mlini

počasno meljejo pa drobno in gotovo, kako je nek slovensk odpadnec pri tej volitvi sprejel svoje zasluženno plačilo.

Iz Celovca smo nekdaž za gotovo slišali in zvedeli, da je tukajšni notar dr. Mörtl, na Koroškem rojen Slovenec, leta 1848 za slovensčino tako rogovilil, da so prvi slovenski rodoljubi bili proti njemu prave muhe in ga večkrat svarili, naj vendar svojo prevročlo slovensko kri malo ohladi in svojo slovensko žilo malo preveže. Zatorej smo ga mi Slovenci za svojega poslance volili. Pa zasakal je svoj plajšč po nemškem vetru in postal naš najhujši nasprotnik v deželnem in deržavnem zboru. Zapravi! je po vsej pravici vse naše zaupanje in spoštovanje, pa tem bolj slovel pri Nemcih in nemškutarjih. Centralni komité ga je torej priporočal našim volilcem za dež. poslance. G. dr. Mörtl se je našim možem tudi pokazal kot kandidata in tudi vodo obračal na nemški mlin. Pa obnašal se je pri tem svojem poslovanju tako napačno in smešno, da je moral koj pri priči pobrati svoja šila in kopita. Slovenci ga ne bojo nikoli več volili, pa tudi Nemci javeljne ga priporočevali. Prav tako: Za vsacega pride plačilni den! —

V Ljubljani 27. jan. A. B. (Volitve za deželni zbor.) Akoravno sem Vam že nekoliko pisal o vspuhu naših volitev, naj ponavljam tukaj še enkrat, kar sem že navedel zadnjič in Vam poročam o vseh volitvah deželnih občin. Razun Črnomeljskega okraja imamo že vsa sporočila. Povsod sijajna zmaga! „Centralcomité“ se je nemurjoče blamiral in so nemškutarji vsi zmešani in poparjeni. To je bil vdarec za vdarcem, ko so prihajala zmagavna sporočila od vseh strani! Pa številke najbolje govore, zatorej Vam podam tukaj tabelarični pregled:

Ljubljanska okolica, volilcev 94. Slovenska kandidata dr. Jan. Bleiweis in T. Trpinec sta dobila glasov: prvi 84, drugi 85; izmed nemških kandidatov je dobil Senunigg 8 gl., Sawaschnigg nobenega!

Postojna, volilcev 95. Od slov. kand. je dobil dr. Costa 92 in Koren 94 gl., od nemških pa Dekleva 1, pl. Garcarolli nobenega.

Kranj, volilcev 91. Od slov. kand. je dobil baron Cojz 87, prošt Kos pa 84 gl.; od nemških predstojnik Drbič 2 in Urbanstschitsch 1 gl.

Trebno, vol. 153. Od slov. poslancev je dobil Santo Treo 137, grof Barbo 99 in župnik Tavčar (namesto dr. Rozina) 95 gl., od nemških dr. Skedl 27, Engelthaler 4 in Böhm 4 gl.

Kamnik, vol. 85. Slov. poslanec dekan Toman je dobil 71, nemški dr. Gauerster 1 gl.

Radolice, vol. 51. Slov. posl. župnik Pintar je dobil 48, nemški, dr. Suppanttschitsch, pa nobenega.

Ipava, vol. 34. Slov. posl. dekan Grabrijan je dobil 30 gl., nemški, Mulej, pa nobenega.

Novomesto, vol. 83. Slov. posl. Zagorec je dohil 65, nemški, Langer, pa 16 glasov.

Kočevje, vol. 89. Od slov. poslancev je dobil Svetec 65, Peter Kozler pa 67 gl., od nemških Kromer 24, dr. Wenedikter pa 22 glasov.

To so pač tako ogromne večine, kakor bi se ne bile skoraj mogle pričakovati. Slava Vam tedaj vrli volilci, ki ste stali kot en mož za Vam nasvetovane kandidate! Vaša čast širila se bode okoli po svetu, možko ste vzdignili glavo po koncu in pokazali ošabnim predrznežem, da jih zaničujete! Kako so pa tudi potrti! Kakor poparjene muhe se plazijo okoli in premišlujejo, kako vse na svetu mine! Bog daj enak vspeh v mestih in trgih, potem pa naj si veliki posestniki pokličejo svoje poslance kar naravnost iz Berlina! Nam bode vse eno! Slava

Vam še enkrat volilci vseh okrajev, Vaša zmaga gotovo ne bode ostala brez dobrih nasledkov!

Izpod Špika v Bledu. J. K. (Brž, kaj je novega. Novi poslanec.) Dopisnik iz Radoliškega okraja naznanil je v „Slov.“ malo število udov družbe sv. Mohora in slov. Matic. Čudi se, da je v tem obširnem okraju tako malo udov obeh društev ter praprašuje, kaj bi bilo neki vzrok temu, ker je vendar znano, da mladi ljudje tega okraja skoraj vsi brati znajo in da tudi radi segajo po knjigah slovenskih njim lahko razumljivih. Da je posledno resnica, tega sem se prepričal sam. Poslal sem namreč knjige, ktere sem dobil od družbe sv. Mohora, na svoj dom. Ko pridem nekoliko tednov pozneji domu, bile so že vse izposojene prostim kmetom po vasi. Prišli so jih na posodo iskat, kakor hitro so zvedeli od mojih domačih, da so knjige kratkočasne pa tudi koristne za poduk. Ko so mi jih nazaj prinesli, niso mi jih mogli prehaliti in prosili so me, naj jim še družih posodim. Popraševali so me pa tudi, kje da se dobivajo take bukvice, in ko jim povem, rekel je marsikteri: „Huda je za denar, pa en goldinar bi vendar hotel dati na leto, da bi dobival take bukve.“ — Vidi se iz tega, da je nevednost prostega ljudstva vzrok, da je število družbenikov tega okraja še zmirom tako majhno, ker prosti ljudje sploh ne čitajo časopisov, toraj tudi ne zvedo od naprav, ki so narodu na korist, ako jih nihče v tem ne podučuje. Narod podučevati pa bi imela biti sladka naloga vsacega rodoljuba! Na noge toraj, dela je tukaj res še obilno!

(Konec pride.)

Iz Dobropolja. (Pri nas je slabo!) Ne zameri, dragi „Slovenec“, priprostemu pisalcu, da ti tudi kaj o tukajšnih zadevah sporoči. Tukaj bivamo sami večidel revni kmetje. Razun treh duhovnikov in dveh učiteljev nimamo nobenega v naši fari, da bi gospósko suknjo nosil. Naše revno kmečko ljudstvo je tudi še kaj priprosto (kar mu pa ne bode oponošen!) in se z zunanji rečmi celó malo peča. Noben v celem fari razun duhovnikov ne dobi nobenega časnika. Ali ne misli, ljubi čitatelj, da bi bili vsi zategadel neotesani in zanikarni ljudje. Nekteri bi si morebiti pač radi slovenskih časnikov naročili, ali stiska in pomanjkanje je tako veliko, da si slednji pri največi varčnosti komaj toliko pridobi ali pristrada, da zamore davke odrajtovati. Res je pri nas velika svinjoreja, veliko svinj in prešičev se tukaj izredi in opita, ali vse za druge ljudi, za Ljubljano in Trst; le malokteri kmetič more zase in za svojo družino domá prešiča zaklati, da bi vedno nezabeljenih jedil ne živjal. Sicer pa se večidel nezabeljeno já, ker gre vse na davke. Mnogo, premnogo je tudi tacihi hiš, kjer se samo o večih praznikih kruh peče, sicer ga pa nimajo nič, ker, kar se žita pridela, mora se tudi prodati ali pa kupovati, če bi hotli ljubi kruhek jesti. Taki posestniki smo tukaj, da se večidel vsaki dan pri vsaki hiši čerňi proseni močnik kuha, — z davki pa smo vendar tako obloženi, da se mora n. pr. od 5 oralov zemlje po 26—28 gld. plačevati. In kako natanko se mora to goditi, da Bog pomagaj! Če ne plačaš hitro v obroku (bristu), brez milosti se nemudoma oznani pri farni cerkvi, da se ti bo to pa to za davke prodalo, kar se tudi res precej zgodi, tako da ubog kmet zares silno veliko trpi. Menda ga tudi ni tako revnega kantona ali okraja, kakor je naš veliko-laški, kjer bi tako revni kmetje stanovali, kakor tukaj. V naši fari je do 300 gruntnih posestnikov, ali nijeden izmed njih nima čez 6 oralov njiv. Lansko leto nas je obiskal deželni poglavar, da bi pogledal, kako in kaj. Pričakovali smo, da se nam bo stanje kaj poboljšalo, ali vse je pri starem ostalo, ker so mu menda davkarijski kakor tudi okrajni uradniki sporočili, da pri nas lahko davke odrajtujemo, — kar pa nikakor ni

res! Pravi slepec mora ta biti, kdor tega ne vidi in ne spozna! Z dobro vestjô smem reči, da nikjer na Kranjskem tako težko davkov ne plačujejo, kakor tukaj v naši fari; pa tudi to se mi bo javeljne moglo oporekati, da naši uradniki tako neusmiljeno z ubogim kmetom postopajo, da morebiti nikjer drugod ne tako. Še črna kruha mu ne privoščijo ter ga lačnim iz ust trgajo, da, še celo zoper cesarsko zapoved ravnaajo, ker se tudi kmetu za gospodarstvo potrebne reči rubijo, kar bi se vendar ne smelo zgoditi. Bog nam daj skorej boljše čase! — Tudi nova postava zastran odrtije nam nič ne dopada, ker bodo upniki in oderuhi ubozeza kmeta zanaprej še bolj drli, kot so ga dozdaj. Kaj pa bo potem, ako se bo kmetu kri izpila do zadnje kaplje in bo vse na boben prišlo?! Oh prežalostni časi!

N. N. kmet.

Iz Istre?? (Okrožnica. Kako je kaj?) Zadnje dni nam je došla v laškem jeziku iz naše preslavne škofijske konzistorije neka okrožnica, ki v šolske zadeve spada. Mislim, da bo marsikoga zanimavala, zato jo tu v slovenskem jeziku od besede do besede zvesto podajam. Ona se tako le glasi: „Vsled naznanila visokega ces. kr. namestništva 9. novembra 1866 št. 14.101 se ondašnjemu šolskemu nadzorništvu dolžnost naklada, da naj ljubomorno (gelosamente, eifersüchtig) čuva, da se v I. razredu ondašnjega šolskega okroga učenje v maternem jeziku deli, to če reči v ilirskem ali slovanskem, to je v tistem jeziku, ki ga šolska mladina ali govori doma, ali pa v kojem se krščanski nauk odraslim v cerkvi naznanjuje; k učenju družega deželnega jezika naj se malo po malo še le v II. razredu takrat prestopi, ko so se otroci že v maternem jeziku početnih naukov naučili, to je mekaniškega branja in pisanja, in so dospeli do one stopnje, na koji se to umé, kar se bere.“

Tako se glasi okrožnica preslavne tržaške škofijske konzistorije, ki jo berž ko ne na zahtevanje iste visoko ces. kr. namestništvo dotičnim šolskim okrožnim nadzornikom razposlati zaukazuje. Ni sicer nič posebnega, kar ona zaukazuje; ali vendar se mi vredna zdi, da se v slovenskem časniku svetu objavi, a posebno bi bilo želeli, da o njej tudi gospod Zavašnik kaj zve (Bo javeljne!). Dobro je tudi nam tukaj v Istri došla, kjer so do zadnje dobe, ako izvzameš trojico duhovnih gospodov, — vsi ostali, bodisi duhovni, bodisi svetovni v enomer le v italijanski rog trobili, in z vsi silo edino le v italijanščino in nevkretno nemščino pospeševali, premilo slovansčino pa kruto zatirali, in tlačnim Slovanom še v njihovem maternem jeziku govoriti prepovedovali! Ni še tega 20 let, kar je pokojni poreški škof, predhodnik našega zdajnjega precastitega škofa Jurja Dobrila, pri svojih cerkvenih pohodih (vizitacijah) svojim duhovnikom o slovanskem jeziku tako le govoril: „Estirpate la lingua dei cani, la lingua che non e dei cristiani“, to je: Izderite, populite jezik pasji, jezik, koji ni za kristjane! Glejte, tako je govoril nedavno škof, kterega vsi, ki so ga poznali, za svetnika slavijo. Ako se je pa na zelenem lesu taka godila, kaj se je še le na suhem!?

Da! žalosti in jada bi ti srce kipeló, da bi ti one krivice popisal, ki jih je tukaj slovanski narod že od nekđaj od silovitih in oholih italijanissimov terpel in jih še terpi! Vendar se mi pa dozdeva, da se bo v kratkem na bolje obrnilo. Duhovska oblastnija se že počenja zavedati svojega poklica, svoje materjalne in duševne koristi; in že je počelo po njej, kakor zgoraj objavljena okrožnica kaže, slov. narodnosti lepše solnce svitati; akoravno ena lastovica ne napoveduje še zadosti pomladi, vendar se je nadjati, da se bo malo po malo tudi istrska duhovščina zdramila ter se svoje narodnosti zavedati počela; in da bo tudi ona svojemu slovan-

skemu narodu v Istri postala to, kar mu je duhovščina na Hrvaskem, Kranjskem, Štirnskem Koroškem itd.

Ali z uradniki je vsa druga, in ni tudi upanja, da bilo kdaj bolje. Mislim, da bodo ptice dosti zernja prej pozobale, preden bodo oni tu po slovanski uradovali. Mislim pa tudi, da se jim menda vendar le dozdeva, da se bo treba prej ali kasneji slovanskega jezika učiti, zato se pa tudi slovansčine bojé kakor vrag križa, kakor duša vraga, kakor Amerikanec kače klepetače. Tudi se kaj plaho pogledujejo, kadar se v njihovi nasočnosti kaj o nji omeni.

Ptuje dežele.

Francoska. Napoleon s svojo novo ustavno prevredbo, po kterej se adresna debata odpravi, podeli pa pravica interpelovanja, če bo hotel kdo na to odgovarjati, Francozom ni prav nič vstregel. Še celo „France“ se kaže nevoljna. Kar vsi Napoleonovi nasprotniki (in telj je že ko listja in trave!), zahtevajo, temu se on upira na vse kriplje; posebno zdaj, ko so povsod tako zeló osramoteni in brez „gloire“, mislimo si lahko, kako da mora vse tamkaj vreti in da se tudi ne bo kar nič čuditi, če se danes ali jutri velik plamen vname in Napoleonov prestol do tal požge! — Postavodajni zbor se prične 15. febr. Že se tudi piše po časnikih, da bode Napoleon v prestolnem govoru kaj mirno govoril in posebno povdajal, kako da so si s Prusom dobri. To vse je prav lahko mogoče, ker N. se res krepki državniki čedalje manj bojé.

Parska. Le en glas se žene po svetu, ta namreč, da je po programu parskega ministra Hohenlohe-a avstrijski nemški politiki za vselej odklenkalo. Da bi pač res bilo! — Parska poviša zdaj svojo armado na 72.000 mož. O vojskinem času bode le tedaj pod pruskim poveljstvom stala, ako bi kak sovražnik Nemčijo sploh napadel.

Pruska. Vse se tako kaže in dela, da se bodo Nemci prej ali slej s prusko državo zedinili. Tudi se že pogostoma sliši govorjenje o nemški cesarski kroni. — Zadnje dni je tudi počil glas, da se povsod priprave za vojsko delajo in da je na več krajih pot na Česko zaprta.

Turška. Iz Kandije se poroča, da so bili Turki 6. t. m. spet dobro tepeni in v beg zapodeni. Godi se jim neki prav slabo. — Velike oblasti neki za gotovo na to tiščijo, naj bi se Kandija z nekterimi drugimi otoki in Tesalijo grškemu kraljestvu pridružila. — Srbska vlada se napravlja zares na vojsko, tako tudi črnogorska, ki vsaki dan pričakuje več ladij streliva in družega orođa. V Bosnijo je že prišlo 36.000 Turkov. Vsi Slovani so zoper Turke.

Razne novice.

* Za ogrskega prvostolnika odločeni gjurski (Raab) škof Simor je rojen l. 1813 v Stolnem Biligradu in Madjar z dušo in telesom.

* Pri volitvah na Českem so se izvolili večidel priporočeni narodni kandidatje, ki se jih šteje dozdaj več ko 50; Nemci so svojih le 29 izvolili. Bržkone bo velika večina slovanska. Slava našim českim bratom!

* „Pozor“ piše o zmagi štajerskih Slovencev tako le: „Živili Slovenci, velika in sijajna bodi vaša slava! Kaj poreče k tej zmagi Slovencev Juda Tadej Blagotinšek, alias M. pl. Kaiserfeld?“

* V eni sapi piše do tal pobita in obupna graška „Tagespošta“ od nedelje o slavni zmagi Slovencev pri zadnjih volitvah, in kako da bo s tem faktorjem, ker se ne more več prezirati, treba zanaprej računiti; vendar pa veterijaški časnik koj zatem hinavsko

solzé toči in miluje Slovence, ker so le narodnjake, ne pa svobodomiselnih mož za poslance izvolili, oziraje se edino le na narodnost, na svobodo pa nič, kar bode vsem (sic!) na škodo, in naposled, ko se Slovincem farizejsko pokloni in jim na srce polaga, kako jim je vselej dobro zelela ter k pravicami pomagala, pokaže jim naenkrat spet zobé ter pravi, da bode ostro na pete stopila, če bi slovanski poslanci hotli kaj tacega počenjati, kakor n. pr. Čehi v praškem zboru itd. — Slovenci, komaj ste dali sovražniku eno klofuto in je on tulil kot neporeden fanté, že vam spet s pestjô namerja in žuga, da vas bo, če ga ne bote lepo poslušali in se mirno zadržali. Ali to ne gre več! Najprej pokažite stari grešnici „Tagespošti“ in njenim tovaršicam duri, o drugem bodo pa že hrabri naši poslanci v dež. zboru katero rekli tako, da bo njej kar po ušesih zvonilo. Naprej tedaj! Na pol poti, kakor bi rada „Tagesp.“ ne smemo po nobeni ceni ostati!

* Nemška stranka si je pač povsod podobna, kakor jajca! Maha in mlati sicer vedno in kjer koli more, po duhovnikih, slednjic pa vendar le pomoči išče pri duhovništvu, pa kje? Pri škofih, kar je neizrečeno karakteristično in pomenljivo! Tako se poroča „Zukunft“ iz Ljubljane, da je šla posebna deputacija nemškega centralnega odbora ljubljanskega škofa J. V. prosit, naj tiste konzistorijalne svetovalce, ki so oklic narodnega volilnega odbora podpisali, nažene, da svoj podpis prekličejo. Škof jim objubi to storiti in pokličie koj drugi dan vse tiste gospode k sebi, ter jim reče, naj to storijo. Vsi konz. svetovalci pa so se vzdignili kot en mož ter rekli, da tega nikakor na storé, raji se službi odpovedó, — kar je zares moško in hvalevredno djanje! To je potem tudi škofa nagnilo, da je svojo besedo oporekel. — „Domovini“ se pa piše to le iz Ljubljane: „Karakteristično za naš stan na Kranjskem je to, da si nemška stranka pri našem vladiku pomoči išče. Na prošnjo, naj tudi pri duhovstvu za nemško stranko agituje, jim je menda odgovoril: „Potolažite se, saj me duhovščina v tej reči ne sluša!“ — Mi smo teh misli, da bi bilo najbolje, zlasti za škofe, ko bi nad strankami stali in vedno le za pravico glas povzdigovali, sicer se godé strašne zmešnjave in krivice. Qui aures habet, audiat!!

* G. Jožef Kulot, rojen Slovenec na Goriškem, izvoljen je za pravega profesorja na gimnaziji v Spljetu.

* Za poslance v goriški dež. zbor sta tudi še izvoljena slov. domoljuba gg. Ant. Gorjup in dr. Tonkli. Slava!

* Novi koroški dež. poglavar grof Hohenwart je 29. t. m. v Celovec prišel in nastopil 30. svojho novo službo.

Najnovjše.

Na Koroškem so izvoljeni, kar smo do zdaj zvedeli, sledeči poslanci: Za celovško okolico, za borovljanski in trški okraj gg. Mayer Jož. in Rosthorn G., za rožeški, beljaški in paternionski okraj gg. Götz in Hohenia; za velikovski volilni okraj gg. Puhler in dr. Mertlitsch; za št. viški Gironeoli in Erlacher; za vošperski (Wolfsberg) gg. Offner in Ottitsch.

* Iz Črnomlja se nam v prijateljskem listu naznanja, da je bil v dotičnem volilnem okraju posestnik Kramarič za dež. poslanca izvoljen. Dr. Juri Štrbenec je dobil 20, g. Kapelle 3 gl., Savinšek pa nobenega.

Prazne službe.

Služba poštnega akcesista (400 gl.) v českomoravskem okraju, do 10. febr. pri pošt. vodstvu v Brnu! — Stipendije za nepremožne umetnike, 25.000 gl., do konec m. marca pri dež. namestnjah; — sl. orglarja in kornega vodnika pri fari sv. Pavla Eppanske županije (330 gl., prsto stanovanje z vrtom in 4 sežnje drv), do 2. febr. na crkv. predstojništvo v št. Pavlu!

Dunajska borsa 30. januarja 1867.

5% metalike	59.76
5% nacional	70.50
1860 derž. posoj	86.90
Bankine akcije	731.—
Kreditne	168.80
London	130.40
Novi zlati	6.18
Srebro	129.50

Izvirni telegram „Slovenca“.

Teržič na Kranjskem. Slavna zmaga! Dr. Prevc je izvoljen; dobil je 92, grof Thurn pa le 82 glasov. Živio!